

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił zadłużenie A. D. na dzień 22 stycznia 2016 r. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na łączną kwotę 2.023,60 zł, na którą złożyły się:

- składki na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. w kwocie 1.460,59 zł należności głównej, 1.797,00 zł odsetek na dzień 22 stycznia 2016 r.;
- składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. w kwocie 459,14 zł należności głównej, 564,00 zł odsetek na dzień 22 stycznia 2016 r.;
- składki na Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. w kwocie 103,87 zł należności głównej, 128,00 zł odsetek na dzień 22 stycznia 2016 r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 - obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek. Wskazał także, że zawiadomił płatnika składek o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określania wysokości należności z tytułu składek, wzywając do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zastrzegł także, iż brak uregulowania określonego decyzją zobowiązania wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, w terminie miesiąca od otrzymania decyzji spowoduje przymusowe ściągnięcie należności w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Do decyzji organ rentowy załączył szczegółowe zestawienie należności w rozbiciu na poszczególne lata i miesiące.

/decyzja k. 1-1 odwrót akt ZUS/.

Od decyzji ZUS z dnia 22 stycznia 2016 r. A. D. złożyła odwołanie kwestionując fakt istnienia zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek. Podniosła, że sporne zadłużenie zostało uprzednio umorzone na podstawie prawomocnej decyzji ZUS z dnia 16 maja 2013 r.

/odwołanie k. 3/.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie argumentując, że przedmiotowa decyzja dotyczy zadłużenia za sierpień 2004 r. i okresu od sierpnia do września 2005 r. Wyjaśnił, iż po złożeniu przez wnioskodawczynię w dniu 4 lutego 2013 r. wniosku o umorzenie należności dokonano rozliczenia konta i ustalenia kwot podlegających i niepodlegających abolicji. W dniu 16 maja 2013 r. organ rentowy wydał dwie decyzje, tj. pierwszą decyzję o umorzeniu postępowania w zakresie umorzenia należności z tytułu składek za maj 2003 r., okres od lipca do grudnia 2003 r., okres od września 2004 r. do czerwca 2005 r., okres od października 2005 r. do czerwca 2006 r. i za październik 2006 r. z uwagi na brak zadłużenia, informując, że nie podlega umorzeniu składka na FUZ za wrzesień 2003 r., oraz drugą decyzję określającą należności podlegającą umorzeniu w zakresie składek na FUS za czerwiec 2003 r., okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r., na FUZ za okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r., na FP za okres od lutego do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r., informując, że warunkiem umorzenia wskazanych zaległości jest spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. Skoro decyzja określająca warunki umorzenia uprawomocnienia się w dniu 18 czerwca 2013 r. termin uregulowania należności niepodlegających umorzeniu, tj. składki na FUZ za wrzesień 2003 r. w wysokości 90,76 zł wraz z odsetkami upłynął w dniu 18 czerwca 2014 r. Wobec braku uregulowania tej należności organ rentowy w dniu 12 września 2014 r. wydał decyzję odmawiającą umorzenia należności określonych w decyzji z dnia 16 maja 2013 r. określającej należności podlegające umorzeniu – płatnik nie odebrał decyzji, nastąpił

zwrot z adnotacją „nie podjęto w terminie”. Wobec powyższego wydano skarżoną decyzję /odpowiedź na odwołanie – k. 9-10/

Na rozprawie z dnia 10 czerwca 2016 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie, wnosząc o zmianę decyzji, oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia za cały sporny okres, wskazując, że 10-letni termin przedawnienia upłynął przed wydaniem decyzji. Zakwestionował także zasadność roszczenia bowiem w spornym okresie wnioskodawczynie w części nie podlegała ubezpieczeniu.

/stanowisko 00:00:42 - płyta CD k. 23/

Na rozprawie z dnia 24 października 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie, kwestionując ważność decyzji ZUS z dnia 16 maja 2003 r. i wnosząc o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia postępowania w sprawie o wszczęcie postępowania w przedmiocie nieważności decyzji. Podtrzymał zarzut przedawnienia roszczenia. Wnioskodawczynie oświadczyła, że uiściła kwotę 90 zł wynikającą z decyzji z dnia 16 maja 2003 r. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska 00:01:07, 00:00:16, 00:11:26, 00:12:08 - płyta CD k. 44/

Na rozprawie z dnia 23 listopada 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/stanowiska 00:01:08, 00:01:18, 00:04:43, 00:05:17 - płyta CD k. 54/

W piśmie procesowym z dnia 29 listopada 2017 r. pełnomocnik wnioskodawczynie podniósł, że w kwestii zarzutu przedawnienia decydujące znaczenie ma treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013 r. (sygn. akt IUk 613/12).

/pismo k. 56/

W piśmie procesowym z dnia 7 grudnia 2017 r. pełnomocnik ZUS podniósł, że bieg terminu przedawnienia roszczenia uległ zawieszeniu z uwagi na doręczenie tytułów wykonawczych (16 sierpnia 2008 r.), zwrot tytułów przez Naczelnika US (15 września 2009 r.), wpływ wniosku o umorzenie (4 lutego 2013 r.), uprawomocnienie się decyzji odmawiającej umorzenia należności z tytułu składek (1 listopada 2014 r.), złożenie odwołania od decyzji z dnia 22 stycznia 2016 r.

/pismo k. 55/

Na rozprawie z dnia 23 stycznia 2018 r. pełnomocnik wnioskodawczynie poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w minimalnej stawce.

/stanowiska 00:01:31, 00:01:39, 00:04:52, 00:06:19 - płyta CD k. 66/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie A. D. z dniem 15 czerwca 2002 r. zarejestrowała działalność gospodarczą. Z dniem 1 sierpnia 2009 r. dokonała wykreślenia z rejestru działalności gospodarczej. /okoliczność bezsporna/

Ubezpieczona podlegała ubezpieczonym społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w tym w sierpniu 2004 r. i w okresie od sierpnia do września 2005 r. /okoliczność bezsporna/

W dniu 4 lutego 2013 r. wnioskodawczynie złożyła wniosek o umorzenie należności powstałych z tytułu niezapłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres od maja 2003 roku do października 2006 roku na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r.

/okoliczność bezsporna, wnioski k. 1 akt ZUS załączonych do akt VIII U 1449/16/

Prawomocną decyzją z dnia 16 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2013 r. umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie w zakresie umorzenia należności z tytułu składek za maj 2003 r., okres od lipca do grudnia 2003 r., okres od września 2004 r. do czerwca 2005 r., okres od października 2005 r. do czerwca 2006 r. i za październik 2006 r. z uwagi na brak zadłużenia w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne (w maju 2003 r., okresie od lipca do września 2003 r. i w październiku 2006 r.) oraz niepodleganie ubezpieczeniom społecznym (w okresie od października do grudnia 2003 r., okresie od września 2004 r. do czerwca 2005 r. i okresie od października 2005 r. do czerwca 2006 r.). Wobec powyższego poinformował, że nie podlega umorzeniu składka na FUZ za wrzesień 2003 r.

/decyzja – k. 14 – 14 odwrót akt ZUS załączonych do akt VIII U 1449/16/

Wnioskodawczyni uiściła wymaganą kwotę z tytułu składki na FUZ za wrzesień 2003 r. w toku niniejszego procesu./
okoliczność bezsporna/

Prawomocną decyzją z dnia 16 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2013 r. określił, że według stanu na dzień 4 lutego 2013 r. umorzeniu podlegają należności z tytułu składek na:

a) na ubezpieczenia społeczne za czerwiec 2003 r., okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 12.788,12 zł, w tym z tytułu:

składek - 6.444,52 zł,

odsetek - 6.326,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł;

b) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 4.312,73 zł, w tym z tytułu:

składek - 2.161,13 zł,

odsetek - 2.134,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł;

c) Fundusz Pracy za okres od lutego do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 887,62 zł, w tym z tytułu:

składek - 440,02 zł,

odsetek- 430,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł (pkt 1 decyzji).

Organ rentowy wskazał w decyzji, że warunkiem umorzenia ww. należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 roku. Nieobjęte postępowaniem o umorzeniu należności należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji o warunkach umorzenia wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie (pkt 2 decyzji).

/decyzja k. 20-22 akt ZUS załączonych do akt VIII U 1449/16/

Wnioskodawczyni nie odwołała się od ww. decyzji. Decyzja z dnia 16 maja 2013 roku uprawomocniła się w dniu 18 czerwca 2013 roku.

/okoliczności bezsporne, potwierdzenie odbioru k. 21 akt ZUS załączonych do akt VIII U 1449/16/

Decyzją z dnia 17 maja 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 21 marca 2017 r. (wpływ w dniu 27 marca 2017 r.) o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 maja 2013 r. określającej warunki umorzenia należności z tytułu składek za okres objęty ustawą z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz zmiany w/w decyzji. W uzasadnieniu wskazał, że po pierwsze w sprawie nie wystąpiły łącznie przesłanki pozwalające na wzruszenie decyzji tzn. po dniu wydania decyzji z dnia 16 maja 2013 r. nie nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych, mających znaczenie dla oceny występowania przesłanek interesu społecznego lub słusznego interesu strony, a po drugie brak podstaw do wszczęcia postępowania w sprawie zmiany decyzji z dnia 16 maja 2013 r. bowiem decyzja zawierała informacje o konieczności uregulowania należności niepodlegających umorzeniu jako warunku niezbędnego do wydania decyzji o umorzeniu należności na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r., tj. należności za okres od 1 stycznia 1999 r. na dzień wydania decyzji o umorzeniu.

/decyzja k. 7-8 akt ZUS załączonych do akt VIII U 1368/17 oraz k. 50-51, wniosek k. 3-4 akt ZUS załączonych do akt VIII U 1368/17/

Od powyższej decyzji pełnomocnik wnioskodawczyni złożył odwołanie. Sprawie nadano sygn. akt VIII U 1368/17. Postępowanie jest w toku.

/odwołanie – k. 2-3 akt VIII U 1368/17/

Prawomocną decyzją z dnia 12 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku A. D. z dnia 4 lutego 2013 r. w sprawie umorzenia należności z tytułu składek Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne – za czerwiec 2003 r., okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r., okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 12.788,12 zł, w tym z tytułu:

składek - 6.444,52 zł,

odsetek - 6.326,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł;

b) na ubezpieczenie zdrowotne - za okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r., okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 4.312,73 zł, w tym z tytułu:

składek - 2.161,13 zł,

odsetek - 2.134,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł;

c) Fundusz Pracy - za okres od lutego do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r., okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 887,62 zł, w tym z tytułu:

składek - 440,02 zł,

odsetek- 430,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzja określająca warunki umorzenia z dnia 16 maja 2013 roku uprawomocniła się w dniu 18 czerwca 2013 roku, a z dniem 18 czerwca 2014 roku upłynął 12-miesięczny termin do uregulowania należności niepodlegających umorzeniu. Wnioskodawczyni w wyznaczonym terminie nie opłaciła jednak tych należności.

/decyzja - k. 36 akt ZUS załączonych do akt VIII U 1449/16, uzasadnienie postanowienia z dnia 28 marca 2017 r. k. 64-70 akt VIII U 1449/16/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 13 czerwca 2016 roku złożyła A. D., wnosząc jednocześnie o przywrócenie terminu do złożenia odwołania. Zarzuciła, że zaskarżona decyzja została wydana przedwcześnie. Podniosła, że w decyzji z dnia 16 maja 2013 roku warunki umorzenia nie zostały sprecyzowane, w szczególności nie wymienione zostały kwoty i tytuły należności, których zapłata była warunkiem umorzenia składek. Wskazała, że nie wiedziała o wydaniu zaskarżonej decyzji ani o jej treści, a przekroczenie terminu do wniesienia odwołania nie nastąpiło z jej winy. Sprawie nadano sygn. akt VIII U 1449/16.

/odwołanie - k. 2 – 3 akt VIII U 1449/16, uzasadnienie postanowienia z dnia 28 marca 2017 r. k. 64-70 akt VIII U 1449/16/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko w sprawie i wniósł o odrzucenie odwołania. Wskazał, że zarówno zaskarżona decyzja jak i wcześniejsza decyzja określająca warunki umorzenia z dnia 16 maja 2013 roku zostały wysłane na adres wnioskodawczyni podany przez nią we wniosku o umorzenie z dnia 4 lutego 2013 roku. Wnioskodawczyni nie informowała ZUS o zmianie danych adresowych. Decyzja z dnia 12 września 2014 roku została jej doręczona w sposób prawidłowy, a wnioskodawczyni nie dopełniła miesięcznego terminu do zaskarżenia decyzji określonego w art. 477⁹ § 1 k.p.c. Nie zaszyły przy tym okoliczności określone w art. 477⁹ § 3 k.p.c.

/odpowiedź na odwołanie - k. 5 - 5 odwrót akt VIII U 1449/16, uzasadnienie postanowienia z dnia 28 marca 2017 r. k. 64-70 akt VIII U 1449/16/

Pismem procesowym z dnia 8 sierpnia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Podniósł, że decyzja została wnioskodawczyni doręczona na nieaktualny adres, podczas gdy obowiązkiem organu rentowego jest właściwe doręczenie decyzji. Powołując się na art. 71 a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pełnomocnika podniósł, że organ rentowy nie udowodnił, że decyzję doręczył. Pełnomocnik zarzucił też decyzji z dnia 16 maja 2013 roku wadliwość, wskazując że jest decyzją warunkową oraz nie wskazuje kwot należności podlegających umorzeniu, wobec czego nie może powodować negatywnych skutków dla ubezpieczonej.

/pismo procesowe - k. 9 – 10 akt VIII U 1449/16, uzasadnienie postanowienia z dnia 28 marca 2017 r. k. 64-70 akt VIII U 1449/16/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie. Pełnomocnik ZUS wniósł o jego odrzucenie.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 23 marca 2017 roku - 00:01:04 - 00:02:25 - płyta
- k. 57 akt VIII U 1449/16, uzasadnienie postanowienia z dnia 28 marca 2017 r. k. 64-70 akt VIII U 1449/16/

Postanowieniem z dnia 28 marca 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 1449/16 odrzucił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 12 września 2014 r. Postanowienie uprawomocniło się z dniem 7 czerwca 2017 r.

/postanowienie k. 59 akt VIII U 1449/16/

W związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą płatnik posiada na dzień 22 stycznia 2016 r. zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na łączną kwotę 2.023,60 zł, na którą złożyły się:

- składki na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. (tj. za sierpień 2004 r. i okres od sierpnia do września 2005 r.) w kwocie 1.460,59 zł należności głównej, 1.797,00 zł odsetek na dzień 22 stycznia 2016 r.;
- składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. (tj. za sierpień 2004 r. i okres od sierpnia do września 2005 r.) w kwocie 459,14 zł należności głównej, 564,00 zł odsetek na dzień 22 stycznia 2016 r.;
- składki na Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. (tj. za sierpień 2004 r. i okres od sierpnia do września 2005 r.) w kwocie 103,87 zł należności głównej, 128,00 zł odsetek na dzień 22 stycznia 2016 r.

/okoliczność bezsporna, załącznik do zaskarżonej decyzji – szczegółowe zestawienie należności k. 3 akt ZUS/

W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy zawiadomił płatnika składek o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określania wysokości należności z tytułu składek, wzywając do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów.

/okoliczność bezsporna/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w aktach rentowych i w aktach sprawy dokumentów, a także w aktach spraw załączonych do sprawy niniejszej. W toku procesu wnioskodawczyni nie powołała żadnych okoliczności mogących służyć zakwestionowaniu skarżonej decyzji w tym wysokości składek i sposobu naliczenia zaległości. W odwołaniu od decyzji oświadczyła jedynie, że nie powinna płacić składek bowiem zadłużenie zostało umorzone na podstawie prawomocnej decyzji ZUS z dnia 16 maja 2013 r. Następnie strona odwołująca twierdziła też, że roszczenie jest nienależne bowiem w spornym okresie czasu wnioskodawczyni w części nie podlegała ubezpieczeniom społecznym co jest jednakże uwzględnione w załączniku do skarżonej decyzji, z którego wynika, że decyzja na przestrzeni okresu od sierpnia 2004 r. do września 2005 r. obejmuje jedynie składki za sierpień 2004 r. i za okres od sierpnia do września 2005 r. W toku dalszego procesu strona odwołująca kwestionowała ważność decyzji z dnia 16 maja 2013 r., inicjując postępowanie w sprawie o wszczęcie postępowania w przedmiocie nieważności decyzji z dnia 16 maja 2013 r. toczące się w tutejszym Sądzie pod sygn. akt VIII U 1368/17.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu rozstrzygnięcia postępowania w sprawie o wszczęcie postępowania w przedmiocie nieważności decyzji z dnia 16 maja 2013 r. toczącego się pod sygn. akt VIII U 1368/17 z uwagi na dostateczne wyjaśnienie istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie okoliczności w drodze pozostałego zebranego w sprawie materiału dowodowego, uznając że wniosek ten zmierzałby jedynie do przedłużenia postępowania. Podkreślenia przy tym wymaga, że bezspornym jest, że wnioskodawczyni uiściła w toku niniejszego procesu kwotę 90 zł wynikającą z decyzji z dnia 16 maja 2003 r. Nadto w sprawie ustalono, że prawomocną decyzją z dnia 12 września 2014 r. organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku A. D. z dnia 4 lutego 2013 r. w sprawie umorzenia spornych należności z tytułu składek Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U.2017.1778 z późn. zm.), obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym,

wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art. 13 pkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Stosownie zaś do art. 36 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązkiem płatnika składek – z mocy art. 46 ust. 1 i art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych – jest obliczanie, rozliczanie i opłacanie należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy oraz przesyłanie w wyznaczonym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłacanie składek za dany miesiąc. Dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie termin opłacenia składki za dany miesiąc został określony jako nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca /art. 47 ust. 1 pkt. 1/.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1938 ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Według art. 32 powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W myśl art. 104b ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1065) składki na Fundusz Pracy, o których mowa w art. 104 ust. 1, opłaca się za osoby wymienione w art. 104 ust. 1 pkt 1-3, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 1-5 w/w ustawy, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Od decyzji Zakładu przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego.

Na podstawie § 13 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2001 r., Nr 137, poz. 1541, ze zm.) postępowanie egzekucyjne może być wszczęte bez uprzedniego doręczenia upomnienia w przypadkach, gdy należność pieniężna została określona w orzeczeniu.

W rozpoznawanej sprawie sporną była kwestia istnienia po stronie odwołującej się A. D. zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy powstałych za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. a dokładnie za sierpień 2004 r. i okres od sierpnia do września 2005 r. (załącznik do skarżonej decyzji – szczegółowe zestawienie należności) w kwocie 2.023,60 zł określone decyzją z dnia 22 stycznia 2016 r. Odwołująca się wniosek o braku istnienia wymienionych zaległości wywodziła z faktu umorzenia tych należności prawomocną decyzją ZUS z dnia 16 maja 2013 r.

W świetle ustalonego stanu faktycznego i przedstawionych regulacji prawnych uznać należało, iż skarżona decyzja organu rentowego określająca wysokość istniejącego po stronie odwołującej się zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą została wydana prawidłowo i w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

Faktycznie prawomocną decyzją z dnia 16 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2013 r. określił, że według stanu na dzień 4 lutego 2013 r. umorzeniu podlegają należności z tytułu składek na:

a) na ubezpieczenia społeczne za czerwiec 2003 r., okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 12.788,12 zł, w tym z tytułu:

składek - 6.444,52 zł,

odsetek - 6.326,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł;

b) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 4.312,73 zł, w tym z tytułu:

składek - 2.161,13 zł,

odsetek - 2.134,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł;

c) Fundusz Pracy za okres od lutego do sierpnia 2004 r., okres od lipca do września 2005 r. i okres od lipca do września 2006 r. w łącznej kwocie 887,62 zł, w tym z tytułu:

składek - 440,02 zł,

odsetek- 430,00 zł,

kosztów upomnień - 17,60 zł (pkt 1 decyzji). Jednocześnie organ rentowy wskazał w decyzji, że warunkiem umorzenia ww. należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 roku. Poinformowała, że nieobjęte postępowaniem o umorzeniu należności należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji o warunkach umorzenia wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie (pkt 2 decyzji).

Tego samego dnia organ rentowy wydał drugą decyzją, zgodnie z którą po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2013 r. umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie w zakresie umorzenia należności z tytułu składek za maj 2003 r., okres od lipca do grudnia 2003 r., okres od września 2004 r. do czerwca 2005 r., okres od października 2005 r. do czerwca 2006 r. i za październik 2006 r. z uwagi na brak zadłużenia w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne (w maju 2003 r., okresie od lipca do września 2003 r. i w październiku 2006 r.) oraz niepodleganie ubezpieczeniom społecznym (w okresie od października do grudnia 2003 r., okresie od września 2004 r. do czerwca 2005 r. i okresie

od października 2005 r. do czerwca 2006 r.). Wobec powyższego poinformował, że nie podlega umorzeniu składka na FUZ za wrzesień 2003 r.

Wskazać kolejno należy, że skoro powołana decyzja z dnia 16 maja 2013 r. określająca warunki umorzenia należności z tytułu składek uprawomocniła się w dniu 18 czerwca 2013 r. termin uregulowania należności niepodlegających umorzeniu, tj. składki na FUZ za wrzesień 2003 r. w wysokości 90,76 zł wraz z odsetkami upłynął w dniu 18 czerwca 2014 r. Wobec braku uregulowania przez wnioskodawczynię tej należności w wyznaczonym terminie organ rentowy w dniu 12 września 2014 r. wydał prawomocną decyzję odmawiającą umorzenia należności określonych w decyzji z dnia 16 maja 2013 r. określającej należności podlegające umorzeniu – odwołanie wnioskodawczyni od tej decyzji zostało odrzucone prawomocnym postanowieniem z dnia 28 marca 2017 r. wydanym przez Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w postępowaniu w sprawie o sygn. akt VIII U 1449/16.

Reasumując wskazać trzeba, że wobec niedopełnienia przez wnioskodawczynię obowiązku wynikającego z decyzji z dnia 16 maja 2013 r. określającej warunki umorzenia organ rentowy wydał prawomocną decyzję o odmowie umorzenia spornych należności. Tym samym argument wnioskodawczyni w postaci umorzenia spornych należności jest bezzasadny.

Podkreślić w tym miejscu należy, że z analizy oświadczeń procesowych strony odwołującej wynika, że nie kwestionowała ona ani sposobu ani wysokości naliczonych składek i odsetek a jedynie prawną dopuszczalność ich naliczenia wbrew decyzji o ich umorzeniu. Pomimo bowiem, iż skarżąca podtrzymywała swoje odwołanie, to nie powołała żadnych okoliczności mogących służyć zakwestionowaniu określonych zaskarżoną decyzją należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy oraz określonej wysokości odsetek za zwłokę czy też okresów. Swoich gołosłownych twierdzeń o niesłuszności wydanej decyzji nie poparła także żadnymi dowodami. W postępowaniu wykazano, że A. D. nie opłaciła należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2004 r. do września 2009 r. (tj. za sierpień 2004 r. i okres od sierpnia do września 2005 r.). Zaległość z tego tytułu wyniosła łącznie 2.023,60 zł. Na należności te złożyły się należności główne z tytułu nieopłaconych składek oraz odsetki naliczone na dzień wydania skarżonych decyzji. Powyższe kwoty, w świetle przedstawionych przepisów, ubezpieczona jest zobowiązana uiścić.

Nie może być także uwzględniony zarzut przedawnienia podniesiony przez odwołującą.

Należności z tytułu składek, tj. składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata, których płatnik składek nie uregulował w terminie, podlegają przymusowemu ściągnięciu w postępowaniu administracyjnym, pod warunkiem że nie uległy przedawnieniu. Instytucja przedawnienia należności z tytułu składek została uregulowana w art. 24 ust. 4-6 u.s.u.s. W przeciwieństwie do przedawnienia roszczeń cywilnoprawnych, przedawnienie należności z tytułu składek powoduje wygaśnięcie zobowiązania wobec Zakładu. Powyższe oznacza, że po upływie terminu przedawnienia Zakład nie może dochodzić tych należności, ale również płatnik składek po upływie tego terminu, nie może dobrowolnie ich opłacić. Komentowany przepis nie odnosi się w żadnej mierze do przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek, ponieważ korzystając ze swoich uprawnień, Zakład może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie

Zgodnie z brzmieniem art. 24 ust. 4 u.s.u.s. termin przedawnienia należności z tytułu składek liczy się od upływu terminu wymagalności, który w relacjach płatnik składek ZUS następuje w terminie płatności, przypadając (w zależności od rodzaju płatnika) na 5., 10. lub 15. dzień następnego miesiąca. "Istnienie instytucji przedawnienia należności z tytułu składek uzasadnione jest koniecznością porządkowania wzajemnych stosunków na linii płatnicy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych i wyeliminowaniem tych roszczeń w stosunku do płatników, których w określonym czasie, przy użyciu określonych w przepisach instrumentów nie udało się zrealizować"

Termin przedawnienia należności z tytułu składek od momentu wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ulegał zmianom. W okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2002 r. termin przedawnienia należności wynosił 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne, następnie w okresie od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia

2011 r. termin ten wynosił 10 lat. Przepisy intertemporalne nie określały przy tym, czy w przypadku należności, które przed dniem 1 stycznia 2003 r. stały się wymagalne i nie uległy przedawnieniu do dnia 31 grudnia 2002 r., należy stosować 10-letni okres przedawnienia.

W obecnym stanie prawnym na podstawie ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 232, poz. 1378) z dniem 1 stycznia 2012 r. uległ skróceniu termin przedawnienia należności z tytułu składek z 10 do 5 lat. W przeciwieństwie do poprzednich zmian dokonywanych w tym zakresie ustawodawca wprowadził przepis przejściowy, zgodnie z którym do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym tą ustawą, z tym że 5-letni bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Natomiast jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej - przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

W sprawie ustalono zatem, że na datę wszczęcia postępowania w sprawie określenia należności z tytułu składek zaległości na koncie wnioskodawczyni za sporny okres roszczenia organu rentowego nie uległy przedawnieniu, biorąc pod uwagę składki należne od wnioskodawczyni przed i po zmianie przedmiotowego przepisu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawczyni, o czym orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od odwołującej się A. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę po 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) (punkt 2 sentencji).

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni

19.02.2018

K. W.

.